

YAKIN VE ORTA DOĞUDAKİ TEKNİK YARDIM FAALİYETLERİ AÇISINDAN MİLLETLERARASI ÇALIŞMA TEŞKİLÂTI VE AZ GELİŞMİŞ MEMLEKETLER

S. K. JAIN

(Milletlerarası Çalışma Bürosu Yakın ve Orta Doğu Faaliyet Merkezi Müdürü)

Tercüme : Toker DERELİ

Milletlerarası Çalışma Teşkilâtının genel bünyesi konusunda daha önce bir konferans dinlemiş bulunuyorsunuz. Profesör Saymen, sizlere Milletlerarası Çalışma Konferansının Sözleşme ve Tavsiyelerinin kabulü mekanizmasından bahsetmiş, ve bu milletlerarası standartların milli iş mevzûatı ve tatbikatına çeşitli yollarla nasıl tesir ettiğini açıklamıştı. Aynı zamanda, herhangi bir sözleşmeyi müeyyide altına almış bir üye devletin bu kaidelere riayet etmemesi halinde doğan neticelere mütaallik Teşkilât Yasasındaki hükümlere temas ettiğini de biliyorum.

Beynelmilel bir kaidenin genel konferans tarafından kabulünün araştırma, münakaşa ve tartışmaları gerektiren uzun bir hazırlık, çalışma neticesi olduğunu takdir edersiniz. Mamafih, bu safha da söz konusu normların gerçekten tatbikini temine matuf başka bir uzun çalışmanın başlangıcını teşkil eder. Her iki halde de MÇT. ve üye devletler yakın bir işbirliğinde bulunurlar. Bu işbirliği iki çeşittir: Evvelâ, yasa gereğince, MÇT. her yıl hükümetlerin gönderdiği raporları alıp incelemek suretiyle, standartların tatbikini murakabe ile görevlidir. İkinci fonksiyonu ise, tavsiye etmiş olduğu standartların uygulanabileceği şartları yaratmak gayesiyle, talep üzerine hükümetlere direkt tavsiye ve yardımlarda bulunmaktır. Buna mevzuat hazırlama, gerekli idare mekanizmasını kurma, veya personel yetiştirme gibi hususlara müteallik yardımlar dahil olabilir. Bu noktada, MÇT.'nm üye devletler yararına teknik yardım faaliyetleri, özellikle haberleşme, uzman hizmetleri temin ve burslar tevzii ile tavsiyelerde bulunmak görevi ortaya çıkar.

Fakat, bütün faaliyetler bundan ibaret değildir. Daha kuruluşunda, MÇT.'nm gayesi olan sosyal adalet ve terakki prensiplerinin sıhhatli, verimli ve enerjik bir ekonomide sağlam bir temele istinat etmesi ge-

rektiği biliniyordu. İktisadi terakkiden gayenin sosyal terakki olması icabettiği açıklanırken, (bilhassa dünyanın az gelişmiş bölgelerinde) birinci husus gerçekleşmeden ikincinin elde edilemeyeceği, aslâ ihtilâf konusu olmamıştı. Bu sebep dolayısıyledir ki, MÇT. dünya çapındaki hizmetleri arasında bilhassa bu bölgelerin ihtiyaçlarına özel bir dikkat taksif etmiştir.

Bununla beraber, MÇT. 1919 da kurulduğu zaman sadece birkaç az gelişmiş memlekette vasitasız şekilde temsil ediliyordu. Bu, hususiyetle Asya, Yakın ve Orta Doğu memleketleri için vârittî. Yakın ve Orta Doğudan yalnız İran MÇT.'nm kurucu üyesi idi. Türkiye ve İrak 1932 de iltihak ettiler ve İkinci Dünya Harbi sırasında bu bölgeden sâdece Afganistan ve Mısır üye listesine eklendiler. Müstakil devlet olarak kuruluşlarından az sonra, 1947, 1948, ve 1949 yıllarında Suriye, Lübnan ve İsrail MÇT.'na girdiler. Onları 1952 de Libya ve 1956 da Ürdün takip etti.

Harbin bitimine yakın, dünya liderleri harp sonrası ekonomik ve sosyal problemleri ve bunlara ait MÇT.'nm rolünü düşünmeye başlayınca, az gelişmiş memleket ve bölgelerin ihtiyaçları her yönden nazarı dikkate alındı. MÇT.'nm bünyesinde belirli tâdiller yapıldı ve çalışma programı, az gelişmiş ülkelerin âcil ihtiyaçları üzerinde daha büyük bir önemle durulacak şekilde düzenlendi.

MÇT.'nm harp sonrası çalışmalarındaki bu yeni tutum, neşriyatında, konferanslarının mahiyet ve terkiibinde ve en fazla teknik yardım faaliyetlerindeki görülen muazzam büyümede ifâdesini bulmuştur. Tatbii ve yerinde çalışmalar için bölgevi faaliyet merkezleri ihdas edilmiştir. Bu merkezlerin ilki 1949 da, Asya için kurulmuştu. Yakın ve Orta Doğu Merkezi 1952 başlarında tesis edilmiştir. Bu gün aynı nevî merkezlerden beş tane mevcuttur. Diğer üçü Güney Amerika, Merkezi Amerika, Karayipler ve Afrika ile ilgilenmektedir.

Çeşitli bölge toplantıları, eğitim kursları ve devlet - işçi - işveren mümessillerinden mürekkep tam teşekküllü bölgevi konferanslar son onbeş yıllık MÇT. faaliyetlerinde önemli bir yer tutar. 1947 de İstanbul'da Yakın ve Orta Doğu ile ilgili bir konferans yapılmıştı. O tarihten beri, kooperatifler, mesleki ve teknik eğitim gibi meselelerle ilgili bölge toplantıları, ayrıca personel idaresi, iş teftişi ve emniyeti, iş sağlığı sahalarında müteaddit seminer ve yetiştirme kursları tertip edilmiştir. Personel idaresi ve endüstride emniyet konularındaki kursların ekserisi, İstanbul'daki Yakın ve Orta Doğu Çalışma Enstitüsü'nde yapılmıştır. Söz

konusu enstitü, MÇT. ile Türk hükümeti arasında aktedilen bir teknik yardım anlaşması gereğince beş sene evvel kurulmuştu. Enstitü personeli, MÇT.'nin temin ettiği beynelmilel uzmanlardan ve Türk hükümetince tayin edilmiş elemanlardan teşekkül ediyordu. Daha çok tecrübe gayesiyle kurulmuş orta-büyükölçekte bir endüstri laboratuvarı enstitünün bir kısmını teşkil etmekteydi. 1959 un sonuna kadar, iş şartlarının islâhı ve işçilerin emniyetiyle direkt bir şekilde ilgili 504 şahıs burada yetiştirilmişti, ve bunların 143 ü Türkiye dışından gelmişlerdi.

Çalışma Enstitüsünün MÇT.'dan, bu teşkilâtın teknik yardım programı çerçevesinde yardım gördüğünü yukarda zikretmiş bulunuyorum. Teşkilât, mezkûr programla ne çeşit bir yardımı, hangi sahalarda temin etmektedir?

Umumiyetle MÇT. üç nevi yardım temin eder: Bunların ilki, birkaç hafta ile birkaç yıl arasında değişen müddetler için uzmanlar gönderilmesidir. Uzmanlar kendi özel sahalarını ilgilendiren şartları inceler, faaliyete geçme hususunda tavsiyelerde bulunur, bunları gerçekleştirmek için hükümetlere yardım ederler. Ayrıca, yerli personeli yetiştirerek hizmet devreleri sonunda işi onlara devrederler. İkinci nevi yardımı ise, az gelişmiş memleketlerde önemli mevkilerdeki şahısların yabancı ülkelerde pratik tahsil ve eğitim görmelerini temin için, burslar vermesidir. MÇT. bursları nâdirene akademik mahiyettedir. Talebeler için değil, avdetlerinde kendi memleketlerinde aynı hususları geliştirebilecek ve esasen mesuliyet mevkileri işgal etmekte olan şahıslara tevzi edilir. Üçüncü yardım çeşidi, teçhizat teminidir. Bu ise, iç piyasada bulunamayan ve uzman yardımlarıyla icrâ edilen projelerle doğrudan doğruya ilgili esas maddelere münhasırdır. Bunlara misâl olarak, ses-optik cihazları, tecrübe (malzemesi) vasıtaları, veya eğitim merkezlerini teçhiz için gerekli âlet ve makineler gösterilebilir.

Faaliyet sahaları bakımından, MÇT.'nin teknik yardım programı meslekî eğitim, iş ve işçi bulma hizmeti teşkilâtı, prodüktivite, sevk ve idareyi geliştirme, sosyal güvenlik, kooperatifler, el sanatları gibi konularla, iş mevzuatı, teftişi, ve sağlığı dahil olmak üzere genel işçi idaresi sahalarını kavramaktadır.

MÇT.'nin teknik yardım çalışmalarının yansından fazlasını teşkil eden en önemli faaliyet, meslekî eğitimidir. Gün geçtikçe daha fazla memleket, gerekli şekilde yetiştirilmiş insan gücü yokluğunun ekonomik gelişme plânlarının gerçekleştirilmesinde ciddi mânalar yarattığını anlamaktadır. MÇT.'nin bu alandaki faaliyetleri, insan-gücü kaynaklarının

ve talebinin ilmi tahminlerimi yapmaktan, yarı vasıflı ve vasıflı işçilerin, teknisyen ve ustabaşılarn yetiştirilmesine kadar çeşitli sahalara şâmil-dir. Okutmanların yetiştirilmesine özel itina gösterilir. Vasıflarını geliştirmek ve terfilerini temin etmek gayeleriyle mevcut işçilerin seviyelerinin yükseltilmesi yanında, genç ve yetişkinlerin çeşitli ihtiyaçlarına uygun programlar düzenlenir.

MÇT.'mn mesleki yetiştirme alanındaki çalışmaların izah için, size bu bölgedeki projelerimizden bazılarını zikretmek istiyorum. Libya'da devlet ve hususî sektör hizmetleri için memur, endüstri için vasıflı işçi yetiştiren büyükçe bir teknik ve idari eğitim merkezini yürütmek üzere hükûmetine yardım ediyoruz. Yerli okutmandan hemen tamamen mahrum bulunulması karşısında, MÇT yalnız Merkez Müdürünü değil, fiili öğretim işini ifâ edecek bir okutmanlar grubunu da temin etmiştir. Bir devrede proje üzerinde çalışan 34 MÇT. uzman ve okutmanımız vardı. Son 10 yıl zarfında, takriben 500 Libyaî, eğitim sürelerini tamamlayarak Merkez'den mezun olmuşlardır. Bu arada MÇT. uzman ve okutmanları, yerli şahıslardan bir kısmını okutman ve öğretmenliğe yetiştirmekteydi. Aktedilmiş bir devir plânı mucibince, bu yıl sonlarında Merkezi, hükûmete devreceğiz.

Diğer hallerde, MÇT. eğitim merkezlerini hükûmetler çok daha erken devredebilmiştir. Meselâ, İran'da hükûmet tarafından kuruluşuna üç yıl önce yardım ettiğimiz yetişkinler mesleki eğitim merkezinin tedviri hususunda, (bütün mesuliyeti) geçen yıl kendi yetiştirdiğimiz yerli personele devrettik. Aynı şekilde, MÇT. Yunanistan'da kurduğu bir eğitim merkezinden iki yıl sonra çekilebilmiştir.

Türkiye, Birleşik Arap Cumhuriyeti, Mısır Bölgesi, ve İsrail'deki projelerimizi de zikretmeliyim. MÇT. birkaç senedir, Türkiye'de seçkin ve kıdemli sanayi işçileriyle ustabaşılarn dış memleketlerdeki sınaî tesislerde, modern istihsal teknik ve metodlarını tetkike göndermek gibi enteresan bir proje ile meşguldür. Demiryolları, limanlar, madenler, tekstil, demir ve çelik, kâğıt ve çimento endüstrileri de dahil olmak üzere, Türk ekonomisinin bir kaç sektörü bu eğitimden istifade etmiştir. Eğitim alanında bir başka proje, Ankara'daki Orta Doğu Teknik Üniversitesi faaliyet çerçevesi içinde uygulanmaktadır. Hükûmet, çalışma Teşkilâtıyla istişare ederek hazırladığı bir plâna istinaden, Avrupa Konseyi İmâr Fonundan, büyük kısmı yetişkinlerin eğitimi mevzuunda bir merkezi teçhize sarfedilecek 1,5 milyon dolarlık bir kredi temin etmiştir. Bu mevzu iki iş kolunu içine almaktadır: İnşaat faaliyetleri (düvarcılar, ma-

rangozlar, su tesisatı işçileri v.s. gibi ve metalle ilgili faaliyetler (makinistler, kaynakçılar, elektrikçiler, v.s. gibi). İnşa halinde olan Merkezin senede 800 kadar stajyere hizmet etmesi beklenmektedir. MÇT. uzmanları projenin ve satın alınacak malzeme listelerinin hazırlanmasına yardım etmişlerdir. İlerde fiili çalışmalara da katılacaklardır. Bu arada, Türk personele, dış memleketlerde yetiştirilip Merkezde öğretim yapabilecek seviyeye ulaşabilmelerini temin için burslar verilmiştir.

Birleşik Arap Cumhuriyetinin Mısır eyaletinde, MÇT. projeleri eğitim ve produktivite sahalannın berikisini birden kavramaktadır. MÇT. uzmanlarından müteşekkil bir grubun hazırlayıcı çalışmalarını müteakip Hükümet, Sanayi Vekâleti bünyesinde Produktivite ve Mesleki Yetiştirme Şubesini kurmuş, bu konuda 5 yıllık bir plânla ilgili olarak MÇT.'mn yardımını istemiştir. Yetiştirme bakımından plân, birinci senesi özel çıraklık merkezlerinde, müteakip iki senesi ise snai işletmelerde bizzat iş başında geçirilmesi gereken 3 senelik bir çıraklık programını kavnyordu. Bunun için memleketin muhtelif kısımlarında tesis edilen 22 merkez çeşitli iş kollarına şâmil bulunmaktadır. MÇT. söz konusu program için iki nev'i eğitim mütehassısı sağlamıştır: Çeşitli iş kollarının standardizasyonu, ders müfredatlarını geliştirme, öğretim metodları gibi genel sahalarda bir ihtisas grubu ve değişik merkezlerin fiili idaresine yardımla sorumlu, ayrı iş kollarında çalışan ikinci bir ihtisas grubu. Mevcut MÇT. okutmanlarının görevleri sona erip, merkezler düzgün şekilde çalışmaya başladıkça, yeni çıraklık merkezlerinin açılmakta olduğu iş kollarındaki diğer uzmanlar onların yerini alır. Hâlihazırda oto-mekanik, maden ve inşaat işleri konularında Teşkilât öğretmenleri iş başındadır. Tekstil, elektrik işleri, presizyon mekaniği, soğutma v.s. gibi alanlarda kurulan yeni merkezler hazır hale gelince, gerekli uzmanlar gönderilecektir.

Mevcut işçilerin vasıflarını geliştirmeye matuf yeni bir programa da başlanılmak üzere. Bu maksatla beraberinde üç yeni öğretmen olduğu halde bir uzman gönderilmektedir. Ayrıca, eskisine nazaran daha sistematik bir öğretmen eğitiminin ele alınması umulmaktadır. Teknisyenlere daha yüksek seviyeli yetiştirme imkânları temini için de plânlar hazırlanıyor.

Mısır projesinin ikinci vechesi produktiviteyi ilgilendirir. MÇT. uzmanları daha mükemmel bir iş organizasyonu sağlayarak produktiviteyi yükseltme imkânlarını göstermek üzere ön tecrübeler yapıyorlar. Aynı nevî çalışmalarını bizzat ifâ edebilecek yerli personeli de yetiştirmişlerdir. Gerek hususi teşebbüs, gerekse âmme sektöründen seçilmiş birçok mü-

him şahıslar için, iş etüdüleri, mâliyet muhasebesi, daha iyi kontrol ve emniyet gibi çeşitli teknik konularda yetiştirme kursları tertip edilmiştir.

Birleşik Arap Cumhuriyeti'ne müteallik izahlanma, Mısır bölgesinde uygulanan programa benzer bir diğerinin, şimdi de Suriye'de geliştirilmekte olduğunu ve MÇT.'dan yardım talep edildiğini ilâve ederek son veriyorum.

MÇT. İsrail'de de mesleki yetiştirme ve prodüktivite sahalannda başarılı projeler tatbik etmiştir. Eğitim konusunda, Teşkilât uzmanlarından biri, matbaacılık okulunda çalışarak foto-gravür metodunda tavsiyelerde bulunmuştur. Şimdi diğer bir uzman, devirli baskı makinelerini kullanacak elemanlar yetiştirmek gayesiyle gönderiliyor. Prodüktivite mevzuunda, MÇT teknisyenleri, meyva bahçeleri yanı sıra, endüstride de birçok yeniliklerin ortaya atılmasına ve memlekette prodüktivite hakkında genel bilgileri yayma yolunda İsrail Prodüktivite Enstitüsü'ne aktif şekilde yardım etmişlerdir.

MÇT.'nm ilgilendiği diğer sahalardaki projelerinden teferruatla bahsetmek bu konferansın sınırlarına sığmaz. Yalnız, İran, Irak, Lübnan, Libya, Türkiye, ve Birleşik Arap Cumhuriyetinde sosyal güvenlik alanında projelerin ele alınmış, veya alınmakta olduğunu kısaca kaydedeceğim. Bu projeler ya, sosyal güvenlik programlarının genel plânlanması, yahut da bunlara müteallik kaide ve kanunların hazırlanması, iştirak ve ivaz nisbetlerinin yani, sigorta ihtimallerinin değerlendirilmesi, personel eğitimi, tıbbî yardım hizmetlerinin teşkilâtlandırılması v.s. gibi özel yönleriyle ilgilidir. Aynı şekilde, kooperatifçilik mevzuunda MÇT. uzmanları İran ve Birleşik Arap Cumhuriyeti'nde müstehlik hareketlerinin teşkilâtlanması hususunda tavsiyelerde bulunmaktadır. Bir başka uzman çok taraflı köy kooperatifleri sahası için Suriye bölgesine gönderilmek üzere. Diğer mütehasıslar, ön projeler yoluyla Affganistan, Ürdün ve Libya'da el san'atlarının inkişafına yardım ediyorlar. Sözü geçen ön projeler, ham madde ve kredi temini, mahsulün satışı gibi gayeler istihdaf eden daha mükemmel istihsal metodları ve kooperatif teşkilâtını muhtevindir.

Genel personel (işçi) idaresi mevzuunda, İstanbul'daki bölgevi Çalışma Enstitüsü çerçevesinde uygulanan çalışmalara temas etmiştim. İki MÇT. mütehasısının Çalışma Vekâleti ve Merkezî İstatistik Dairesine yardımcı oldukları Yunanistan'da çalışma istatistikleri mevzuunda bir proje ele alınmaktadır. Diğer bir uzman ise, Afganistan Çalışma Dairesinin organizasyonunda hükûmete yardım ediyor. Daha önceki teşkilât

uzmanları Ürdün, Libya ve Afganistan Hükümetleri için mufassal iş kodları hazırlamışlardır.

Teknik yardım faaliyetlerine temasımız başlangıçtan beri mecburen hulâsa mahiyetinde olmuştur. Fakat sizlere, MÇT.'mca ele alınan faaliyet tipleri hakkında bazı fikirler verebildiğimi umuyorum. Bir noktayı daha ilâve etmek isterim. Sizlere yalnız MÇT. İstanbul Merkezi'nin, doğrudan doğruya mes'ul bulunduğu bölgeye ait izahlarda bulundum. Bunlara benzer faaliyetler dünyanın az gelişmiş diğer kısımlarında, Asya'da, Güney ve Merkezi Amerika'da ve daha yeni olarak Afrika'da ele alınmaktadır.

Gelişmiş veya az gelişmiş bütün üye devletlerin aktif destek ve işbirliği olmasaydı, MÇT.'nin bu neviden teknik yardım faaliyetleri muhtemelen ki gerçekleşemezdi. Hakikatte bu program fonları, büyük, küçük, gelişmiş veya az gelişmiş üye devletlerin hepsinden temin ediliyor. Teşkilât uzmanları, sadece en gelişmiş memleketlerden değil, aynı zamanda teknik yardım alan ülkelerden sağlamrlar. Meselâ, Türkiye, Birleşik Arap Cumhuriyeti, Lübnan ve Ürdün'den uzman ve öğretmenler temin etmiş bulunuyoruz. Aynı şekilde MÇT. burslarını kazananlar çeşitli gelişme kademelerinde bulunan memleketlerde yetiştirilirler. (Herhangi bir sahada teknik yardım gören memleket, çok kere diğer bir sahada uzman verebilir.)

MÇT. bünyesindeki bu beynelmilel işbirliği, Birleşmiş Milletler ailesinde yer alan daha geniş bir karşılıklı yardım ve işbirliği vetiresinin parçasıdır. Zirâ, Milletlerarası Çalışma Teşkilâtı (ILO), Gıda ve Ziraat Teşkilâtı (FAO), Dünya Sağlık Teşkilâtı (WHO), Birleşmiş Milletler Eğitim, İlim ve Kültür Teşkilâtı (UNESCO), Milletlerarası Sivil Havacılık Teşkilâtı (ICAO), Dünya Meteoroloji Teşkilâtı (WMO), Milletlerarası Telekomünikasyon Birliği (ITU), yeni kurulan Milletlerarası Atom Enerjisi Komisyonu (IAEA) ve Birleşmiş Milletlerin bizzat kendisi gibi beynelmilel teşkilâtlar az gelişmiş ülkelerin ilerleme ve terakki mücadelelerine yardım göreviyle meşguldürler. Herbiri kendi ihtisas sahasında projeler deruhte etmektedir. İşte, vaad ve ümit dolu, gerçek bir milletlerarası teşebbüs. Bu teşebbüsün güçlüklerden âzâde olduğu zannedilmemelidir. Tam aksine, idarî, malî ve beşerî müteaddit problemler mevcuttur. Maamafih, geniş anlamıyla, neticeler cesâret verici olmuştur. MÇT. bu heyecanlı ve mükâfat verici teşebbüse atılmış olmaktan, şüphesiz ki, memnundur.

THE I.L.O. AND UNDERDEVELOPED COUNTRIES, WITH
SPECIAL REFERENCE TO TECHNICAL ASSISTANCE
ACTIVITIES IN THE NEAR AND MIDDLE EAST

by

S. K. JAIN

(Director of the ILO Field Office for the Near and Middle East)

You have already had a lecture on the general structure of the ILO. Prof. Saymen spoke to you about the mechanism for the adoption of Conventions and Recommendations by the International Labour Conference. He told you how in various ways these international standards influence national labour legislation and practice. I understand he also referred to the provisions in the Constitution of the ILO about the consequences of non-observance of a convention which has been ratified by a country.

You will have appreciated that the adoption by the ILO General Conference of an international instrument is the result of a long process of preparation involving research, discussion and hard bargaining. It is, however, also the beginning of another long process aimed at ensuring that the norms contained in them are in fact applied. This second phase, like the first, also involves close collaboration between the ILO and its Member States. This collaboration is of two kinds: firstly, the ILO is charged by its constitution to supervise the application of standards by receiving and scrutinising reports sent by Governments each year; secondly, it is its function to give direct advice and assistance to Governments upon request in creating conditions under which the standards prescribed by it can be applied. This might involve help in drafting legislation or in setting up the necessary administrative machinery or in staff training. Here then is one of the starting points for the technical assistance activities of the ILO in favour of member states, for the giving of advice by correspondence, by the provision of services of experts and the award of fellowships.

But that is not all. Right from its inception, it was recognised that

the principles of social justice and progress for which the ILO stood had to have a solid basis in a sound, productive and vigorous economy. While it was emphasised that the objective of economic advancement must be social progress, it was never disputed that without the former the latter could not be achieved, especially in the under-developed areas of the world. It was for this reason that in its worldwide mission, the ILO paid special attention to the specific needs of these areas.

Yet, when the ILO was established in 1919 only a few countries from the underdeveloped areas of the world were directly represented in it. This was particularly so in the case of the countries of Asia and the Near and Middle East. Thus, from the Near and Middle East, only Iran was a founding member of the ILO. Turkey and Iraq joined in 1932 and by the time of the second world war only Afghanistan and Egypt had been added to the list of members from this part of the world. In the years 1947, 1948 and 1949, Syria, Lebanon and Israel joined the ILO soon after their establishment as sovereign states. Libya followed in 1952 and Jordan in 1956.

When in the last years of the war the leaders of the world started thinking of economic and social problems of the postwar world, and of the role of the ILO in relation to them, the needs of the underdeveloped countries and territories were fully taken into account. Certain modifications were made in the structure of the ILO and its programme of work was so devised as to pay even greater emphasis to their urgent needs.

This new emphasis in the postwar work of the ILO has been reflected in its publications, in the nature and composition of its conferences and above all in the tremendous growth of technical assistance activities. Regional field offices have been set up for practical on-the-spot action. The first such office was established for Asia in 1949. The Office for the Near and Middle East was established early in 1952. Today, there are five such offices, the other three being concerned with South America, Central America and the Caribbean and with Africa.

Regional meetings of various kinds, training courses, and full-fledged tripartite regional conferences have been a significant feature of ILO work in the last decade and a half. For the Near and Middle East a conference was held here in Istanbul as early as in 1947. Since then, other regional meetings concerned with such questions as cooperatives, vocational and technical training and numerous seminars and training courses in the field of labour administration and inspection and occupa-

tional safety and hygiene have been organised. Most of the courses in labour administration and industrial safety have been held here in Istanbul at the Labour Institute for the Near and Middle East which was set up 5 years ago as a result of a technical assistance agreement concluded between the ILO and the Government of Turkey. The staff of the Institute consisted of international experts provided by the ILO and Turkish staff appointed by the Government. A fair-sized industrial hygiene laboratory was established as part of the Institute, mainly for demonstration purposes. Up to the end of 1959, the Institute had trained 504 persons directly concerned with the improvement of conditions of work and safety of workers. 143 of these came from outside Turkey.

I have stated above that the Labour Institute was assisted by the ILO within the framework of its technical assistance programme. What kind of assistance does the ILO give under this programme and in what fields?

Broadly speaking, there are three kinds of assistance which the ILO provides. The first is the sending of experts for varying lengths of time ranging from a few weeks to a few years. The experts study conditions relating to their particular fields, make recommendations for action and help Governments in implementing them. They also train local personnel to take over from them at the end of their missions. The second is the award of fellowships to key persons from underdeveloped countries to enable them to undergo practical programmes of study and training abroad. ILO fellowships are rarely academic and are not intended for students but for persons already holding positions of responsibility who can on their return help to improve things at home. The third kind of assistance is the supply of equipment. This is limited to essential items which are not available locally and are directly related to projects implemented with the assistance of experts. They might be audio-visual aids, demonstration units or tools and machinery needed to equip training centres.

As to the fields of activity, the ILO technical assistance programme covers such questions as vocational training, employment service organisation, productivity and management development, social security, cooperatives, handicrafts, and the general field of labour administration including legislation, inspection, safety and hygiene, etc.

The most important single activity, which accounts for over half of all ILO technical assistance work, is vocational training. More and

more countries have become conscious that the lack of properly trained manpower constitutes a serious bottleneck in the realisation of economic development plans. ILO action in this field extends from the making of a scientific assessment of manpower resources and demands to the training of semi-skilled and skilled workers, and of technicians and foremen. The training of instructors is given special attention. Appropriate programmes are devised to suit the different needs of young persons and of adults, including the upgrading of existing workers to improve their skills and qualify them for promotion.

To illustrate ILO work in the field of vocational training, I should like to mention to you some of our projects in this region. In Libya we have been helping the Government to run a comparatively large technical and clerical training centre which turns out office personnel for Government and other services and skilled workers for industry. In view of the almost complete lack of local instructors, the ILO supplied not only the Director of the Centre but also a team of instructors to do the actual job of teaching. At one time we had as many as 34 ILO experts and instructors on the project. Nearly 500 Libyans have passed out after completing the full term of training at the Centre in the last 10 years. In the meantime, the ILO experts and instructors have been training some of the local people to become instructors and teachers. In fact, our task is nearing completion and later this year we shall be handing over the Centre to the Government in accordance with an agreed hand-over plan.

In other cases, it has been possible for the ILO to hand over training centres to Government much sooner. Thus, last year in Iran we transferred to local personnel trained by us full responsibility for a vocational centre for adults, which we had helped the Government to set up three years ago. Similarly, in Greece the ILO was able to withdraw after a couple of years from a training project which is now running on its own.

I should also mention our projects in Turkey, the UAR (Egyptian Region) and Israel. In Turkey, the ILO has been engaged for several years upon an interesting project which consists in sending carefully selected senior workers and foremen from industry to study modern production techniques in industrial establishments abroad. A number of sectors of the Turkish economy have benefited from this training including the railways, docks and mines, and the textiles, iron and steel, paper and cement industries. Another project in Turkey in the training field is being carried out within the framework of the Middle East

Technical University in Ankara. On the basis of a plan prepared in consultation with the ILO, the Government has obtained a loan of 1.5 million dollars from the Reconstruction Fund of the Council of Europe much of which will go to equip a large centre for the training of adults. Two trade groups are to be covered: building (brick-layers, carpenters, plumbers, etc.) and metal (machinists, welders, electricians, etc.). The Centre, which is now under construction, is expected to cater to some 800 trainees a year. ILO experts have helped in planning the layout and making lists of equipment to be bought. They will later help in its actual running. In the meantime, fellowships have been given to Turkish personnel to enable them to be trained abroad and become fully qualified to teach at the Centre.

The ILO project in the Egyptian Region of the UAR embraces the fields of both training and productivity. Following certain preliminary work by a team of ILO experts, the Government set up a Department of Productivity and Vocational Training in the Ministry of Industries and asked for the ILO's help in connection with a 5-year plan in this field. On the training side, the scheme was for a 3-year programme of apprenticeship, the first year of which was to be spent in special apprenticeship centres and the following two in on-the-job training inside industrial plants. The plan provided for 22 centres covering different trades to be established in different parts of the country. The ILO provided two kinds of training specialists for this programme: a group of experts in such general fields as trades standardisation, curriculum development and teaching methods, and a second group of specialists in individual trades who were responsible for assisting in the actual running of the different centres. As the work of existing ILO instructors is completed and the centres begin to run smoothly, they are replaced by others in trades for which new apprenticeship centres are being opened. At present, ILO instructors in auto-mechanics, metal trades and building trades are at work. New instructors in the fields of textiles, electrical trades, precision mechanics, refrigeration, etc. are to be sent when the new centres for these trades are ready to receive them.

A new programme of skill improvement of existing workers is also to be started immediately and an ILO expert accompanied by three new instructors is being sent for this purpose. In addition, it is expected that a more systematic training of instructors than has been possible in the past is to be undertaken. Plans are also being drawn up for training at a higher level for technicians.

The second part of the Egyptian project concerns productivity and here ILO experts have been doing pilot demonstration jobs in individual establishments to show the possibilities of raising productivity by better organisation of the work. They have trained local personnel to do similar work unaided. Training courses in various techniques like work study, cost accounting, better supervision and safety, have been conducted for the benefit of a large number of key persons drawn from industry in both the private and the public sectors.

Before leaving the UAR, I should like to mention that a programme similar to the one in operation in the Egyptian region is now being developed for the Syrian region as well, and the assistance of the ILO has been sought.

The ILO has carried out successful projects in the vocational training and productivity fields in Israel also. As regards training, an ILO expert worked at a printing school to advise on the photogravure method and another expert is now being sent to train personnel for rotary presses. As to productivity, ILO technicians have helped in introducing many improvements in industry including some on fruit orchards, and have actively assisted the Israeli Institute of Productivity in creating general consciousness about productivity in the country.

It is not possible within the limits of this lecture to describe in detail ILO projects in the other fields of interest to it. I will simply record that projects in the field of social security have been or are currently being undertaken in Iran, Iraq, Lebanon, Libya, Turkey and the UAR. These concern either the general planning of social security schemes or their particular aspects such as preparation of rules and regulations, determination of rates of contributions and benefits, actuarial evaluation, staff training, organisation of medical care services, etc. Similarly, in the field of cooperatives, ILO experts are advising on the organisation of the consumers movements in Iran and the UAR and an expert in rural multipurpose cooperatives is to be sent to the Syrian Region shortly. Other experts are helping to improve handicrafts in Afghanistan, Jordan and Libya through pilot projects involving better methods of production and cooperative organisation for the supply of raw material and credit and for sale of products.

In the general field of labour administration, I have already referred to the action carried out within the framework of the regional labour Institute in Istanbul. A project in the field of labour statistics is being

under-taken in Greece where two ILO experts are helping the Ministry of Labour and the Central statistical Office. Another expert is helping the Government of Afghanistan in organising a Department of Labour. Previous ILO experts have prepared comprehensive labour codes for the Governments of Jordan, Libya and Afghanistan.

The above references to technical assistance are necessarily sketchy. But I hope they give you some idea of the type of activity which the ILO undertakes. I should like to add one further remark. I have given illustrations only from this region - from the area for which the ILO regional Field Office in Istanbul is directly responsible. Similar activities are being undertaken by the ILO in the other underdeveloped parts of the world, in Asia, in South and Central America and more recently in Africa.

This technical assistance work of the ILO would not be possible without the active support and collaboration of all its Member States, those that are developed and those that are not so developed. Indeed, the funds for this programme come from all states big and small, developed and underdeveloped. The experts the ILO recruits also come from many countries, not only the most highly developed ones but also those which receive technical assistance. For a country receiving technical assistance in one field is often quite capable of supplying expert advice in another. We have thus recruited experts and instructors from Turkey, the UAR, Lebanon and Jordan. Similarly, persons who receive ILO fellowships go to many countries in varying stages of development.

This international collaboration through the ILO is in turn part of a wider process of mutual help and cooperation which is taking place through the United Nations family generally. For all the international organisations - the International Labour Organisation (ILO), the Food and Agriculture Organisation (FAO), the World Health Organisation (WHO), the United Nations Educational Scientific and Cultural Organisation (UNESCO), the International Civil Aviation Organisation (ICAO), the World Meteorological Organisation (WMO), the International Telecommunications Union (ITU), the new International Atomic Energy Agency (IAEA) and the United Nations itself - are engaged in the task of aiding underdeveloped countries in their struggle for advancement and progress. Each undertakes projects in its own field of competence. Here is a true international enterprise full of promise and hope. It must not be supposed that it is free from difficulties. Quite the

contrary: the administrative, financial and human difficulties are numerous indeed. But, it would take another lecture to go into these. By and large, however, the results have been encouraging. Certainly the ILO is happy to participate in this exciting and rewarding adventure.